

Paul Gubbins (1949–2016)

Probal DASGUPTA

Mi havas la malgajan devon sendi al la familianoj kaj la intima rondo de Paul Gubbins la kondolencojn de la Akademio de Esperanto, kiu estis fiera havi lin en siaj vicoj jam ekde 2007. En la Akademio, Paul estis ĝis sia forpaso la direktoro de la Sekcio pri Literaturo kaj laboris ankaŭ en la Konsultejo kaj la sekcio pri Kontrolado de Lerniloj.

Lerninte Esperanton kiel laboranta plenkreskulo, Paul akute perceptis la bezonojn de tiaj lernantoj. Li krome estis escepte dotita sur la teatra tereno: li verkis plurajn pintajn dramojn kaj estis la plej elĉerpa elspuranto de la originalaj teatraĵoj en nia lingvo. Tial li insiste lokis en la plenkreskula vivo la viglajn konversaciojn en siaj sukcesaj kaj abunde laŭditaj lernolibroj de Esperanto.

Fizike maleblas listigi por vi la serion da teatraĵoj, lernolibroj, aŭdvidaj lerniloj, kiujn Paul verkis, kunkreis, reviziis, plej laste la lernilaron de *Duo-lingo*. Daŭrus tro longe eĉ nur listigi la premiojn ricevatajn de li. Li portis ĉi tiun kronon ege modeste. Tiu modesto ebligis al Paul modelan stilon de instruado. Mi mem persone spertis lian stilon en Torino, kiel lernanto en lia kurseto pri la Esperanta teatro. Paul tute flue gvidis nian kolektivitan laŭtleĝadon de la dramoj, forgesigante la nivelan malegalecon inter la partoprenantoj.

Li krome elpaŝis el niaj kutimaj podioj kaj premis surprizajn klavojn. Aparte menciindas lia antologio de originalaj Esperantaj beletraĵoj kun angligoj, *Stars in a Night Sky*. En sia rolo de ĉefredaktoro de *Monato*, Paul ĉi-jare helpis efikege fajli kaj reliefigi raporton pri temo draste malatentata en la ĉefaj amaskomunikiloj de la mondo — la atencoj kontraŭ dalitoj (aŭ ‘parioj’) en Barato. Nia samakademiano Giridhar Rao kaj multaj ekster-Esperantaj agantoj por la rajtoj de dalitoj en Barato aprezis ĉi tiun kontribuon de Paul. Ankaŭ ili petis min komuniki al vi tutkorajn kondolencojn pro la subita forpaso de eksterulo, en kiu ili trovis samideanon kaj kun kiu ili esperis daŭrigi la konversacion. Ni devos daŭrigi plurajn entuziasmajn konversaciojn lanĉitajn de Paul Gubbins por akiri la rajton vere omaĝi al li. Mi ne sukcesas kredi, ke ni meritis lin. Mi ne scias, kiavorte konsoli vin, aŭ min mem.

★

I have the sad responsibility of conveying to the family and others closest to Paul Gubbins the condolences of the Esperanto Academy. It was a privilege for us that he was a member since 2007. In the Academy, Paul was, until his passing away, director of the Literature Section; he was also an active member of the Queries Section and the Textbook Monitoring Section.

The fact that he had learnt Esperanto as a working adult himself made Paul responsive to the needs of such learners. Besides, he had exceptional gifts in the theatrical domain: he wrote several major plays and was the most indefatigable tracker-down of plays written in Esperanto. These factors led him to make sure that the vivid conversations in his much celebrated Esperanto textbooks were always anchored in real life.

It is beyond our powers, physically, to give you a list of all the plays, textbooks, audio-visual materials that Paul wrote, co-wrote or tweaked, most recently the Esperanto course in the *Duolingo* system. It would take too long even to list all the prizes he was awarded. Paul wore these accomplishments very lightly indeed. This modesty underpinned the phenomenal way he taught. I got a personal taste of it in Turin, where I took his Esperanto theatre course. Paul effortlessly steered our group through our play-reading exercises, pushing out of view our very uneven gifts.

Paul sometimes left the beaten path and opened surprising new doors. One example one must mention is his anthology of original Esperanto writing with English translations, *Stars in a Night Sky*. Besides, as chief editor of the news magazine *Monato*, Paul helped some of us this year to optimize a report on a piece of news that the mainstream has been blacking out all over the world—attacks against Dalits (once called ‘pariahs’) in India; he then proceeded to give it a front page headline in the June issue. Our colleague in the academy Giridhar Rao, and many non-Esperanto activists working for the rights of Dalits, appreciated Paul’s major contribution to the cause. They, too, have asked me to convey to you their condolences on the sudden passing of an outsider who cared for them and with whom they had hoped to continue the conversation. We will have to continue several enthusiastic conversations that Paul kickstarted if we are to earn the right to pay him serious homage. I cannot bring myself to believe that we really deserved him. I don’t know what to say to console any of you, or myself.

Probal Dasgupta estas prezidanto de Akademio de Esperanto.

Ricevita 2016-08-10

Akceptita por publikigo 2016-08-15